

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116222194
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4116222194.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĽ s r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Slnecná 765/3, Bratislava, proti žalovanej: V. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XX, N., o zaplatenie sumy 792 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. januára 2018 č.k. 12Csp/68/2016-74, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, v časti trov konania, p o t v r d z u j e .

Žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 400 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 08. 09. 2010 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 17. 03. 2010 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej súčasťou boli všeobecné podmienky žalobcu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 400 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v 12 mesačných splátkach po 66 eur počnúc dňom 25. 04. 2010, spolu s poplatkom vo výške 392 eur, t.j. celkom 792 eur. V zmluve nebola uvedené ročná úroková sadzba, priemerná výška hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T/42/2011 zo dňa 15. 04. 2011 bola žalovaná odsúdená za prečin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona. Žalovaná neuhradila žalobcovi žiadnu sumu.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami ods. 3, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 54 os. 1, ods. 2, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), ďalej podľa § 1 ods. 2 písm. e/, § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie“).

1.3. Konštatoval, že zmluva, z ktorej si žalobca vyvodzuje nárok, má charakter zmluvy spotrebiteľskej, zakladajúcej aplikáciu ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nárok vzniknutý z uzavretej úverovej zmluvy zo dňa 17. 03. 2010, a to konkrétne nárok na zaplatenie sumy 792 eur s príslušenstvom. Žalovaná suma pozostáva z poskytnutej istiny 400 eur a poplatku, ktorý si žalobca uplatňuje vo výške 392 eur. Predmetná zmluva neobsahovala

všetky náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to: konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (písm. g/), ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu (písm. h/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i/), ročnú percentuálnu mieru nákladov (písm. j/) a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok (písm. k/). Súd prvej inštancie zmluvu o úvere vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch), pretože v zmluve nebola uvedená konečná splatnosť úveru, ročná úroková sadzba, nebola uvedená RPMN, priemerná hodnota RPMN, konečná splatnosť úveru, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, nie je jasné ako boli vypočítané náklady spotrebiteľa. Keďže úver poskytnutý žalovanej v zmysle vyššie uvedeného je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, tak súd prvej inštancie žalobe vyhovel v časti zaplatenia sumy 400 eur, čo je suma, ktorú žalobca žalovanej poskytol, a z ktorej žalovaná nevrátila žiadnu sumu a zostáva tak zaplatiť teda sumu 400 eur. Suma 400 eur bola žalobcom žalovanej poskytnutá, toto v konaní nebolo sporné a túto sumu bola žalovaná povinná vrátiť, túto sumu žalovaná čerpala a žalobca má právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, bez úrokov, bez poplatkov, bez zmluvnej pokuty, čo žalovanou splnené nebolo, ani len čiastočne. Zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 400 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 08. 09. 2010 do zaplatenia pričom úrok z omeškania je priznaný v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka a Nariadenia, začiatok omeškania je deň nasledujúci po dni vyhlásenia splatnosti dlhu, výška úroku z omeškania je zvýšená o 5 percentuálnych bodov ako určuje ECB. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

1.4. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V predmetnej veci si žalobca uplatňoval sumu 792 eur, úspešný bol v časti zaplatenia sumy 400 eur, vo zvyšku bola jeho žaloba zamietnutá, a teda aj žalobca aj žalovaná, každý z nich mal vo veci úspech len čiastočný a preto súd rozhodol tak, že v žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca, namietajúc, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Dôvodil tým, že v danej veci ide o nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom úverového odvodu v zmysle ustanovenia § 222 ods. 1 Trestného zákona a nie o nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere.

2.2. K námietka súdu o absencii podstatných náležitostí poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/187/2017-88 zo dňa 04. 10. 2017, Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. 09. 2017 sp.zn. 11Co/108/2017-63, z ktorých vyplýva, že civilný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody a vzhľadom na skutočnosť, že vznik škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, je civilný súd povinný vykonať dokazovanie len o výške škody spôsobenej trestným činom a nie o vzniku a existencii škody. Mal sa v rozsudku zaoberať výškou náhrady škody, skutočnou škodou a ušlým ziskom a nie náležitosťami uzavretej zmluvy o úvere. Poukázal tiež na rozsudok Okresného súdu v Galante, Pezinku.

2.3. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení §

219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto napadnutý rozsudok v zamietajúcej časti, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného náhrady škody v celkovej výške 792 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne od 08. 09. 2010 do zaplataenia, trov súdneho konania vo výške 120,06 eura s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Nitra zo dňa 15. 004. 2011 č.k. 5T/42/2011, ktorým uznal žalovanú vinnou z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a ktorým poškodeného odkázal so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie..

5.1. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní, doplnení dokazovania, rozhodol napadnutým rozsudkom a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 400 eur s 5% ročným úrokom z omeškania, vyhodnotiac úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov.

5.2. Žalobca s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasil a namietal, že civilný súd je povinný vykonať dokazovanie iba o výške škody spôsobenej trestným činom a ie o vzniku a existencii škody.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, podľa § 379 CSP, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne, tak po právnej, ako aj skutkovej stránke, odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

8. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, odvolací súd iba dodáva nasledovné dôvody:

9.1. Súd prvej inštancie v danej veci, v ktorej sa žalobca domáha náhrady škody, avšak z titulu nesplateného, ním poskytnutého úveru, správne podrobil prieskumnej činnosti zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok s tým, že vykonal dokazovanie touto zmluvou, správne túto zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, v ktorej absentujú základné náležitosti zmluvy. Napriek tomu, že žalobca sa domáha zaplataenia žalovanej sumy titulom náhrady škody, odvolací súd postup súdu prvej inštancie, ktorým podrobil prieskumnej činnosti i samotnú úverovú zmluvu, vyhodnotil ako správny. Základ nároku žalobcu (ním uplatnená škoda), totiž vychádza práve z tejto úverovej zmluvy, a to v dôsledku neplnenia dohodnutých ustanovení tejto zmluvy zo strany žalovanej. Keďže predmetná úverová zmluva je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zo zákona preskúmať existenciu podstatných náležitostí, resp. neprijateľných zmluvných podmienok. Podstatné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, v čase jej uzavretia (dňa 17. 03. 2010), upravovalo ustanovenie § 4 zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko zákon číslo 129/2010 Z.z. (odvolateľ sa v podanom odvolaní nesprávne odvoláva na tento zákon), ktorým bol zákon číslo 258/2001 Z.z. zrušený, nadobudol účinnosť až dňom 02. 04. 2010. V ods. 2 tohto ustanovenia sú

presne špecifikované podstatné náležitosti úverovej zmluvy. Pod písm. j/ tohto ustanovenia je taxatívne určené, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“), ďalej priemernú hodnotu RPMN (písm. k/), ročnú úrokovú sadzbu (písm. h/). Ustanovenie § 4 ods. 3 tohto zákona upravuje sankciu za absenciu náležitostí, uvedených v ods. 2 písm. a/, b/, d/, až j/, k/ a l/, v tom smere, že ak zmluva tieto údaje neobsahuje, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva sankcia za porušenie, resp. nesplnenie tejto zákonnej povinnosti, a to, že pri absencii RPMN, priemernej RPMN, výšky úrokovej sadzby, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11.3. Aplikujúc ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h/, j/, k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, po preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy, je odvolací súd nútený konštatovať, že táto podmienka splnená nebola, v zmluve tieto údaje uvedené nie sú. Z uvedeného dôvodu, je preto nevyhnutné vyhodnotiť predmetnú úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Odvolací súd sa následne potom nezaoberal výškou poplatku, ktorý bol v zmluve dohodnutý (392 eur), jeho primeranosťou, opodstatnenosťou, nakoľko pre absenciu údajov o RPMN, priemernej RPMN a výške úrokovej sadzby, sa úver považuje podľa § 4 ods. 2 písm. h/, j/ a g/ zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

11.4. Vyhodnotiac teda úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, žalobcovi ani titulom náhrady škody nemohla vzniknúť škoda vo výške 792 eur tak, ako si ju uplatnil, keďže predmetnú úverovú zmluvu bolo potrebné vyhodnotiť ako bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi sumu 400 eura, t.j. skutočnú výšku poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca má preto nárok iba na zaplatenie tejto sumy od žalovanej. Do nároku žalobcu nie je možné započítať poplatok, ktorý bol dohodnutý v zmluve (392 eur), nakoľko odvolací súd predmetnú úverovú zmluvu vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov, z ktorého dôvodu žalobca na túto náhradu nemá nárok.

12. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi i nárok na úrok z omeškania, s ktorého výškou a dňom omeškania sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a ďalej poukazuje na odôvodnenie uvedené v napadnutom rozsudku.

13. Odvolaciemu súdu ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá povinnosť vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, uvedenými v podanom odvolaní.

13.1. Odvolateľ v podanom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie, vzhľadom na viazanosť súdu trestným rozkazom, bol povinný vykonať dokazovanie iba o výške škody spôsobenej trestným činom a nie o vzniku a existencii škody. Podľa žalobcu sa mal súd v rozsudku zaoberať výškou náhrady škody, teda skutočnou škodou a ušlým ziskom a nie náležitosťami uzavretej zmluvy o úvere.

13.2. K tejto námietke odvolací súd iba, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, dodáva, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí zaoberal skutočnou výškou škody, ktorá žalobcovi nezaplatením ním poskytnutého úveru vznikla. Škoda, ktorú si uplatnil žalobca v tomto konaní má pôvodný základ v zmluve o úvere, preto bolo z dôvodu určenia skutočnej výšky škody, nevyhnutné podrobiť túto zmluvu o úvere prieskumnej činnosti, a to aj z hľadiska existencie podstatných náležitostí v tejto zmluve, nakoľko ich absencia má za následok inú výšku dlhu (škody), ktorý mala žalovaná žalobcovi na základe tejto zmluvy uhradiť. Keďže samotný nárok žalobcu, ktorý ho označil ako „škodu“ má základ práve v tejto úverovej zmluve, pre správne určenie skutočnej výšky škody, bolo potrebné túto zmluvu podrobiť prieskumnej činnosti. Opak by znamenal, že poškodený by si mohol v trestnom konaní uplatniť akýkoľvek nárok na náhradu škody (aj neopodstatnený), v rámci trestného konania skutočná výška škody preskúmaná nebola, keďže poškodený bol so svojim nárokom odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných. Z tohto dôvodu preto odvolací súd námietku žalobcu uvedenú v podanom odvolaní vyhodnotil ako nedôvodnú.

14. O náhrade trov konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 255 ods. 1 CSP, úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).